

„Alul-járó”

■ FERENCVÁROSI IFJÚSÁGI INFORMÁCIÓS ÉS TANÁCSADÓ IRODA

Az Alul-járó szociális intézmény jellegéből fakadóan a fiatalokkal alapvetően szociális munkás-kliens kapcsolat alakul ki. Sok olyan fiatal keresi meg, aki az első találkozás során, sőt legtöbbször az első találkozások után sem fogalmaz meg kérést, nem jelez az iroda felé problémát. Ők eleinte „klubként” veszik igénybe a szolgáltatásokat. A legtöbb esetben bizonyos idő eltelte után mégis fény derül a háttérben húzódó problémára, melyben segítségre, információra, illetve egyéni gondozásra, tanácsadásra szorulnak. Szomorú látni, hogy minden gyermek egyéni sorsa önmagában egy-egy tragédiasorozat. Pintér Livia tanulmánya.

A Tanácsadó Iroda feladata, hogy információkat szolgáltatson, illetve segítséget nyújtson az intézményt megkereső fiatalok számára a mindennapi életük során felmerülő problémák megoldásában. Segítse őket autonómiájuk, önmaguk iránti felelősségük kialakításában, hogy megtalálják helyüket a tágabb közösségekben, illetve életkorukból, szociális helyzetükből adódó hátrányaik csökkentésében. Programjaival és az egyéni esetkezelésekkel, tanácsadásokkal járuljon hozzá ahhoz, hogy kreatívabban, nyitottabban, fogékonyabban éljenek, támadjon bennük igény a kortárs közösségben végzett munka, kortárs közösségekhez való tartozás iránt. Az iroda alkalmas csoportok, klubok szervezésére, felszereltsége lehetővé teszi a bejövő fiatalok számára szabadidejük hasznos eltöltését. Játékok, számítógép, sajtótermékek, videózási lehetőség, kézműves kellékek várják őket, ha jövetelüknek nincs konkrét célja, csak valahol szeretnének eltölteni néhány órát. Az Iroda fogad minden hozzá forduló személyt. Amennyiben a más intézményben hatékonyabban tudnak segíteni az „ügyfél” problémáján, akkor az Iroda segítséget nyújt az adekvát intézménnyel történő kapcsolatfelvételben. Programjait és információs állományát alapvetően iskolás korúak, illetve fiatalok számára alakítja ki.

■ A KLIENSCSOPORT JELLEMZÉSE

Az intézményt felkereső személyek a következő kategóriákra oszthatók:

■ 18 év alatti fiatalok:

korrepetálásban, leckéik megértésében kérnek segítséget, szabadidős programot, klubot keresnek, szociális hátrányokból adódó problémákkal, egészségügyi információk (drog, szexualitás) miatt keresik fel az intézményt.

■ 18-25 éves fiatalok:

továbbtanulás, tanfolyamok, átképzések, munkalehetőség, albérlet, önálló lakáshoz jutási tanácsok, szociális problémák, szabadidős tevékenységek, programok, egészségügyi információk, volt állami gondozott fiatalok, akik most gyökértelenül lebegnek a társadalom peremén, érzelmi, akarati, lelki prob-

lémak, egészségügyi problémák állanak jövetelük fókuszában.

■ 25 évesnél idősebb fiatalok:

munkakeresés, albérlet, lakhatási megoldások, gyermeknevelési problémák, egészségügyi kérdések, lelki, érzelmi, akarati problémák, szociális gondok, szabadidős programok keresése jogi probléma okán keresik fel az intézményt.

■ Szülők:

gyermeknevelési problémák, gyermekeik drog és egyéb szenvedélybetegség problémái, gyermekeik továbbtanulási kérdései, gyermekeik számára szabadidős elfoglaltság keresése motiválhatja.

Az Ifjúsági Iroda a Kőbánya-Kispest felől érkező, Ecseri úti metrómegálló aluljárójában található, mely a IX. és X. kerület határán van. Az aluljáró forgalmas, a környéken több iskola is található. Nagyon sok diák, fiatal közlekedik erre nap, mint nap, ami nagyon fontos, hiszen így a célcsoport sokkal könnyebben

elérheti az intézményt. A helyválasztás ebből a szempontból jól sikerült, hiszen frekvenciát helyen van, jól megközelíthető, sok fiatal közlekedési útvonalán fekszik.

Az Iroda belső berendezése új, modern. A bútorok azonban nagyon hamar tönkrementek. Legnagyobb hátránya, hogy nagyon kis alapterületű, amit megpróbáltak igen optimálisan elosztani. Egy ügyelőtér (pulttal, információs anyagokkal, számítógép, ingyenes Internet használatával, este 6 után), klubszoba, melyből leválasztható az interjúszoba, egy iroda, konyha, mosdóhelyiségek, raktár található benne. A fiatalok általában a klubszobában tartózkodnak, ahol lehet tévét, videót nézni, zenét hallgatni, csoportfoglalkozásokat tartani.

Az Alul-járó korhatár nélkül mindenkit vár, legjellemzőbben azonban a 13-18 év közötti fiatalok látogatják az intézményt, akik jellemzően a IX., X., XX. kerületben, a közeli lakótelepeken laknak, vagy a környéken járnak iskolában.

A nyitva tartást úgy alakították ki, hogy a célcsoport napi-rendjébe jól beilleszthető legyen, délután 1-től este 7-ig, pénteken este 11-ig van nyitva az Iroda. A lejáró fiatalok többsége iskolába jár, ezért nincs nyitva délelőtt, fontos volt, hogy ne adjon helyet az intézmény az iskolából lógni akaróknak.

Naponta 20-30 fiatal keresi fel az Irodát tanítási idő után. A lejárók nagy részét ugyanazon fiatalok alkotják nap, mint nap, akik általában nyitástól zárásig ott is vannak. Ezek a fiatalok valami miatt nem akarnak otthon lenni, többségük súlyos otthoni problémákkal küzd, a hely híján valószínű, hogy csavarognának, az utcán vagy különböző helyeken töltenék szabadidejüket. Így az Ifjúsági Irodának egy bűnmegelőzési funkciója van. Az Alul-járó lehetőséget ad arra, hogy ezek a fiatalok védett helyen, felügyelet alatt legyenek, szabadidejüket hasznosan töltsék el, és a nekik nyújtott programok segítségével fejlődjenek, ha igényük van rá, hiszen itt semmi sem kötelező. Azért szeretnek erre a helyre járni, mert nincs semmi olyan kötöttség, mint az iskolában. Mindig azt csinálhatnak, amit akarnak (természetesen az Iroda szabályai betartása mellett).

Egyéni beszélgetések alkalmával próbálunk fényt deríteni a srácok problémáira, ami igen hosszadalmas munka. Első találkozás alkalmával nem nagyon nyílnak meg, sokszor hónapok is eltelnek, még egy-egy problémát jeleznek. Ez adódhat életkori sajátosságukból (bizalmatlanság a felnőttekkel szemben). A szemükben mi vagyunk a „vezetők”, vagyis felnőttek, illetve alapvetően nem azért jönnek, mert a problémájukról akarnak beszélni, hanem mert jól akarják magukat érezni a lejáró haverokkal. Elsődlegesen az ő szemükben az Iroda egy találkozási hely.

Jellemző problémák: családi gondok, párkapcsolati problémák, szegénység, magány érzése, egyedüllét, rossz kapcsolat a szülővel. Nagyon sok gyereknél tünet a rossz tanulmányi eredmény. Sokszor jellemző rájuk a hangulati labilitás, visszahúzódság vagy éppen az agresszív viselkedés. Többükön fordult már elő öngyilkossági kísérlet, mint lehetséges megoldási mód a problémáikra. A kábítószeres használata nem túlságosan jellemző, már többen kipróbálták, de leginkább csak a könnyű drogokat.

A lejárókat etnikai sokszínűség jellemzi, szerencsére jól megférnek egymás mellett a különböző csoportok (roma, ázsiai,

afroamerikai). Nemüket tekintve a fiúk többen vannak, de lehet, csak azért tűnik úgy, mert a lányok gyorsabban cserélődnek.

Korhatár nélkül mindenkit vár az iroda, aki fiatalnak érzi magát, akik nem érzik helyüket a világban, nem tudják megoldani az éppen felmerülő problémákat, vagy információra van szükségük a szabadidejük hasznos eltöltésére. Bár programjait és információs állományukat alapvetően iskolás korúak, illetve fiatalok számára alakította ki. Többségében 12 és 18 év közöttiek azok a fiatalok képezik az iroda törzsközönségét.

Az Ifjúsági Irodát naponta 25-30 fiatal keresi fel, akik eddig többnyire a tanítási idő után áruházakban, utcán csellengtek. Most az iroda közösségi helyiségében töltik mindennapjaik jelentős részét. Ez a hely lehetőséget ad, hogy az irodában közösséget alkotva, egymást segítve, vagy éppen tematikus foglalkozásaink résztvevőjeként védett környezetben, felügyelet alatt személyiségük építését szolgáló tevékenységet végeznek.

Az iroda az információadáson kívül próbálja betölteni azt az űrt, mely a fiatalok szabadidejének irányított, hasznos eltöltése körül jelentkezik. Az Alul-járót felkeresők többsége azért jön az irodába, hogy olyan helyre, barátokra leljen, akik befogadják, elfogadják. Vannak olyan gyermekek, akik szinte minden délutánjukat itt töltik.

Az Alul-járó szolgáltatásait igénybevevő fiatalok többsége kapcsolati problémákkal küzd. A világban nem találnak barátokat, nem tudnak gyökeret eresztetni semmilyen társaságban. Kudarok érik őket, amelyek következtében visszahúzódság vagy éppen agresszívan viselkednek. Biztonságos, szeretettel és odafigyeléssel teli védett környezetben ismét kinyílnak, önmagukat adják. Jelen levő szociális munkások sok esetben nyújtanak segítséget, a látszatra könnyed beszélgetések, társasjátékozás, videózás, magnózás mögött sokrétű problémafeltáró munka folyik. Minden, az irodához nem csupán információért bejövő fiatallal első interjút készítenek, mellyel feltérképezik helyzetét és megajánlják számára az adekvát segítséget. Amennyiben nem az intézmény az, amely a legjobb segítség megadására képes, úgy felveszik a kapcsolatot az érintett társintézménnyel.

Általában a fiatalok nem az első beszélgetés során nyílnak meg. Van, hogy hónapokig jár az irodába, mire elmondja azokat a problémákat, amelyekkel nem tud egyedül megbirkózni. Jellemző, hogy ezek a fiatalok valamiért nem nyernek befogadást eredeti közegükben. Vannak erős gátlásoktól szenvedő, csendes fiatalok, vagy éppen túl harsány, hivalkodó gyermekek, de van néger, japán illetve kínai származású fiatal is. Az irodában kialakult közösség mindenkit befogad, akit a „fenti világ” kitaszít, itt nincs faji, vallási, politikai megkülönböztetés.

Természetesen az iroda célja nem az, hogy egy nagy közösséget hozzanak létre, hanem az, hogy itt ismét barátokra lelő, a kommunikációt védett környezetben megtanuló fiatal önbizalma megerősödése után helyesen alakítsa kapcsolatait környezetében, így a védettséget mellőző társadalomban is megtalálja szerepét.

Az Alul-járó törzsközönsége egy külön kis világot alkot, melyben ugyanúgy vannak szerepek, mint a valós világban. Jól megfér egy helyen a punk, a művész, a hungarista, a heavy met-

alos, a kínai és a roma fiatal. A közösséget az emberi érzelmek szövevényes láncolata tartja össze. Ha valaki újként lejön, hamar befogadást nyer, mivel itt mindenki tudja milyen rossz a társadalom kivetettjeként kiközösítettnek lenni.

A fiatalok nagy része néhány hónapig veszi igénybe ezt a védett kört, mialatt energiát, önbizalmat gyűjt ahhoz, hogy máshol, természetes környezetében is megállja a helyét. Ha itt sikerek érik, az arra motiválja, hogy eredeti közegében is folytassa a megkezdett utat.

A kliensszám az elmúlt évben hónapról – hónapra folyamatosan emelkedett. (A júliusi - augusztusi visszaesést a táborok illetve a Szigetre való kitelepülés okozta.) Az iskolaév elkezdődésével viszont a forgalom több mint duplájára nőtt, mely decemberre még 200 fős emelkedést mutatott. A gyerekek hozzák testvéreiket, barátait, ismerőseiket, így a látogatói kör folyamatosan bővült.

■ A SERDÜLŐKORI FEJLŐDÉS JELLEGZETESSÉGEI

*„Nem voltam többé gyermek, s nem valék
Még ifjú. Ez az élet legszebb éve,
Mint legszebb perc, midőn a hajnalégről
Az éj kárpitja félig van levéve.
Sötétség volt még egyfelől szívemben,
De másfelől már pirosan kelének,
Mint közelgő nap szeméből
Kilőtt sugárok, a vágyak s remények.”*

Petőfi Sándor: Tündéralom (részlet)

Az ifjúság emléke nosztalgiát kelt a legtöbb emberben, holott ebben az életkorban nehéz problémákkal, gyötörő küzdelmekkel, keserű szenvedésekkel kell szembenéznie a serdülőknek. A költészet is sokszor fénylő csillogással vonja be ezeket az emlékeket, mely a Petőfi versrészletből is látszik. Az akkor 16 éves költő versének folytatásából azonban kiderül a serdülő fiú magányérzése, kétségbeesett lelkiállapota, sőt még öngyilkossági szándéka is.

A serdülőkora a gyermekkorból a felnőttkorba való átmenet. A korszak határai nem egyértelműek, nagyjából 12 éves kortól a tizenéves kor végéig, a testi érés befejeződéséig tart. Ez alatt az időszak alatt a fiatal személyiség szexuálisan éretté válik, és családjától független egyénként határozza meg magát. A hagyományos nézet szerint a serdülőkora a „vihár és a stressz” korszaka, melyet szeszélyesség, belső zűrzavar és lázadás jellemez.

A serdülő előtt álló legnagyobb feladat azonosság tudatának, egyéni identitásának kialakítása. Választ kell találnia a „Ki vagyok én?”, „Merre tartok?” kérdésekre. Az önmeghatározás aktív folyamatára Erik Erikson az identitáskriszis fogalmát vezette be. Ez a periódus az egészséges pszichoszociális fejlődés szerves része, melynek vége egy konzisztens énkép kialakítása, saját értékek, normák meghatározása, nemi identitás, foglalkozás megtalálása, elköteleződés egy ideológiai világnézet mellett.

A környezet és serdülő eltérő álláspontja, a megannyi kérdés számtalan konfliktus lehetőségét rejt magában, ami nem biztos, hogy nyílt, lejátszódhat a serdülőben, magában. A biológiai érés, a társadalmi elvárások, a fokozódó önállóság igénye, a leválás sokszor nincsenek összhangban, nem csoda, ha a modern

civilizáció feltételei mellett a serdülőkora esetleg válságosan zajlik, hiszen sok gyermek mellett súlyos családi gondokkal is küzd.

Az elmúlt évtizedben zajló politikai és gazdasági átalakulás új helyzetek, korábban elképzelhetetlen problémák tömegét zúdította Magyarországra. A gyermekek és fiatalok életében ilyen nagy, a változásokra ránehezedő problémák például a következők:

- A felbomló család, a család funkciózavarai a gyermek életében. A gyermeki lét biztonságának elvesztése, a szeretet biztonságának hiánya.
- A gyermekek jelentős csoportjait sújtó kirekesztő, és az életesélyekre ható szegénység.
- A gyermekek és fiatalok egészségügyi mutatóinak romlása az elmúlt években. A környezeti szennyeződés és a gyermek-egészségügyi mutatók összefüggései.
- Az iskolarendszer zavarai, problémái, az iskoláztatásban tapasztalható esélyvesztés.
- A közösség- és értékhány, az identitáshiány, a szociális kirekesztettség.
- A pályakép biztonságának elvesztése, a fiatalok munkanélkülisége.
- A gyermekek elleni erőszak növekedése.
- A gyermek- és fiatalok bűnözése, és a fiatalok a környezet ellen irányuló agresszió mutatóinak növekedése.
- A kábítószer-fogyasztás növekedése, a nyomában járó kriminalizálódás problémái.

■ TÉMAKIJELÖLÉS

Terephelyemen azt tapasztaltam, hogy kialakult a fiataloknak egy stabil, nap mint nap megjelenő csoportja, akik gyakorlatilag kisajátítják az Irodát.

A megnyitás óta az Irodát felkereső jellemző klienscsoport sokat változott. Az elején a kisiskolások domináltak (általános iskolások, 6-14 éves korosztály), majd a fogyatékossgal élők látogatták az Alul-járót, ezután kezdtek a középiskolások lejárni (13-18 éves korosztály).

Problémának látom, hogy kis számban érkeznek új érdeklődők, és ezek még kisebb hányada, az, aki a későbbiek folyamán az intézmény kliense tud maradni.

Kutatásom fő kérdése volt, hogyan találják meg a kliensek az intézményt, és mit tesz az intézmény ennek érdekében. A fiatalokkal arról beszélgettem, hogyan szereztek információt az intézményről, illetve az ott dolgozókat arról kérdeztem, vajon ők mit tesznek meg annak érdekében, hogy elérjék a célcsoportot.

Hipotézisem az volt, hogy az Iroda PR-munkája nem a legjobb, a fiatalok leginkább informális csatornákon keresztül értesülnek arról, hogy létezik az Iroda.

Kérdéseim a következők voltak:

- *Honnan tudnak a fiatalok az intézményről? Milyen csatornán keresztül jutott el az információ az intézmény meglétéről?*
- *Volt-e már kapcsolatuk hasonló, vagy bármilyen szociális intézménnyel?*
- *Milyen szolgáltatást vártak, várnak az intézménytől? Mennyire elégedettek a jelenlegi szolgáltatással, programokkal?*
- *Mi motiválta őket az intézmény felkeresésében?*
- *Milyen szükségleteik vannak, miben várnak segítséget az Irodától?*
- *Milyennek képzelték, és az elképzelés mennyiben felel meg a látottaknak?*
- *Megkapták-e azt a fiatalok, amiért jöttek? Tehát mennyire hatékony a szervezet?*
- *Mint tesz meg az intézmény annak érdekében, hogy minél szélesebb körben ismertté váljon tevékenysége (program, propaganda)?*

■ MINTAVÉTEL, MÓDSZER

Az Iroda adta kereteket, a meglévő klientúrát, annak szokás és normarendszerét figyelembe véve, úgy gondolom, hogy a kutatás lebonyolítása szempontjából nehéz lenne bármilyen fajta strukturált mintavételi eljárást meghatározni. A számomra leginkább elérhető fiatalokat vontam be, akikkel lehetőségem nyílt közelebbi kapcsolatot kialakítani. Így azonban kutatásom nem reprezentatív. A serdülők életkori sajátosságából adódóan véleményem szerint a strukturálatlan interjú a kutatás legmegfelelőbb módszere. A fiatalok e korosztálya nehezen megközelíthető, nehezen invitálható formális beszélgetésekbe, egy kérdőív kitöltése elriasztja őket, vagy komolytalanná válna.

Tehát fiatalokkal, dolgozókkal folytatott beszélgetések segítségével kerestem választ kérdéseimre.

■ INTERJÚK

Az általam folytatott vizsgálat alatt 2 fiatallal és 2 dolgozóval beszélgettem. A fiatalok közül fiúkat szólítottam meg, a dolgozók közül nőket. A fiatalok életkorukat tekintve 14-16 évesek voltak, még mind a ketten iskolába járnak. Az ott dolgozók közül az egyik beszélgetőtársam már a nyitás óta ott dolgozott, még a másik később jött. Az egyik pedagógus, a másik szociális munkás.

Mindkét fiatal egy barátja, ismerőse révén került kapcsolatba az intézménnyel. Jóllehet mind a ketten tudtak az Irodáról, látták már, mikor az aluljáróban közlekedtek, addig egyikük sem jött be, még egy barátja nem invitálta. A jövőre nézve fontos információ lehet, hogy a fiatalok az „utcáról, csak úgy”, nem jönnek be. Bár látják a helyet, nem tudják, milyen, mit nyújt. Az információt olyan barátoktól, ismerősöktől szerzik, akik már oda járnak.

Szociális intézménnyel a megkérdezett fiatalok egyikének sem volt kapcsolata, hasonló intézményben az egyikük már járt.

Mindkét fiatal kapott már valamiféle segítséget az ott dolgozó szociális munkásoktól, jellemzően továbbtanulással, diák-munkával kapcsolatban. Gyakorlatom egyik tapasztalata az volt, hogy jóllehet a lejáró fiatalok többsége halmozottan hátrányos helyzetű (szegénység, családi konfliktusok, tanulási problémák), problémáikat sokszor nem jelzik az ott dolgozó szociális munkásoknak. Lejárnak, jól érzik magukat, megpróbálják elfelejtetni problémáikat. Sokszor a problémákról nem is tudunk, a tünetet próbáljuk meg kezelni valahogyan (pl.: családi konfliktus esetén tünet a rossz tanulmányi eredmény, ezen a tüneten próbálunk meg segíteni korrepetálással).

A fiataloknak az Iroda egy olyan helyet jelent, ahol mód van szabadidejük tartalmasabb eltöltésére (számítógép, zenehallgatás), ahol lehetőség van baráti közösség kialakítására.

Számukra a jelenlegi működés megfelelő, nem sok mindent változtatnának rajta, ha lenne lehetőségük.

A dolgozókkal folytatott beszélgetésem nagyon tanulságos volt.

A témával kapcsolatban (hogyan alakult az idők folyamán az Iroda reklámtevékenysége, és hogyan képzelték el a jövőben az Iroda munkáját) két dolgozóval beszélgettem. A két vélemény, a jövőről alkotott elképzelés azt kell, hogy mondjam, merőben különbözik (ami szerintem az elkövetkező munkájukat igen csak meg fogja nehezíteni). Szerintem fontos lenne, hogy legalább az alapvető célokban, feladatokban értsenek egyet, mert addig nem lehet érdemi munkát végezni.

Erzsi véleménye az, hogy az Iroda legfontosabb feladata lenne, a kerületben élő fiatalok problémáinak kezelése. Ehhez azonban fontos lenne a kerületi fórumokon való megjelenés, köztudatba való bekerülés. Ez azonban még ez idáig soha nem történt meg. Az emberek, a fiatalok nem is tudják, hogy létezik egy ilyen hely. Szerinte ez már az elején el lett rontva, és ezt sürgősen pótolni kellene. Véleménye szerint ennek így semmi értelme, hogy a fiatalok céltalanul, egész álló nap lenn lődörögnek, zenét hallgatva punnyadnak. Szerinte nem csak a célcsoport nincs megfelelően kiválasztva, a funkcióját sem tölti be az intézmény. Véleménye szerint a fő feladat az információnyújtás lenne, a betérő embereket, fiatalokat megfelelő ellátás

felé irányítani. A helyet pedig használják azok, akik klubokat, csoportokat akarnak tartani, de ezt nem tudják máshol megcsinálni.

Erzsi véleményében érződik a pedagógus múlt, ő azokkal a fiatalokkal dolgozna inkább, akiknek határozott elképzelésük van arról, mit szeretnének csinálni. Rá nem jellemző, hogy mélyebb kapcsolatokat alakítson ki a fiatalokkal, hogy megtudja milyen problémáik vannak, miben kellene segíteni nekik. Ő egy határozottan másfajta működésmódot lát megfelelőnek, ennek amit most csinálnak nem látja túl sok értelmét. Szerinte hagyjuk, hogy a fiatalok a fejükre nőjenek, hagyjuk, hogy ők diktálják a feltételeket. Úgy gondolja, nekünk kellene valamit kínálni (programok, foglalkozások), és akiknek ez nem tetszik, ne jöjjen le többet. (Ez tulajdonképpen igaz, azt azonban nem fogalmazta meg, hogy ebben mi lenne az ő feladata, mit tudna ő nyújtani.) Továbbá fontosnak tartja azt is, hogy a területben működő iskolákkal felvegyük a kapcsolatot, információt adjunk az Irodáról.

Én tulajdonképpen egy csomó mindenben egyetértek vele, csupán azt hiányolom, hogy konkrét cselekvési tervvel ő sem áll elő.

Mónival beszélgettem még az ott dolgozók közül. Ő alapvetően ezzel a „garnitúrával”, „gyerekállománnyal” dolgozna továbbra is, csak kicsit másképp. Szerinte fontos lenne jobban megismerni a srácokat, megismerni a problémáikat, hiszen oka

van annak, hogy ők egész nap lenni vannak és nem otthon. A legtöbb srác halmozottan hátrányos helyzetű (szegénység, elvált szülők, árvák, kollégisták, és még sorolhatnám), olyan kapcsolatok kialakítására kellene törekedni, hogy ha szükség van bátran forduljanak hozzánk, és ne az erüket vágják fel. Ő is támogatja azt, hogy az Iroda kínáljon valamit a srácoknak, de azt is fontosnak tartaná, hogy a fiatalok is alakítsanak ki olyan, heti rendszerességgel működő programokat, ami őket érdekli. Fontosnak tartja még a különböző szervezetekkel, intézményekkel történő jobb együttműködés kialakítását, nem feltétlenül a kerületiekkel, inkább a hasonló jellegű intézményekkel. Még azt említette meg, hogy fontos lenne a nagyobb aktivitás az ott dolgozók részéről is, hiszen az elégedhetetlen feltétele a jobb működésnek.

Mindkét beszélgetésből kitűnt, hogy nem elégedettek azzal, amit most nyújtanak. Kérdésemre még azt is elmondták, hogy az Iroda reklámja régebben picit másabb volt, hiszen voltak foglalkozások (kézműves, drámacsoport), melyeket az iskolákban hirdettek, vagyis ki voltak plakátolva. Ezek azonban mára szinte teljesen eltűntek. A fiatalok nem tudják, mit nyújt az intézmény, milyen szolgáltatásai vannak, miben lehet segítséget kérni. Ezen biztosan érdemes változtatni. Ahhoz, hogy eredményes legyen a tevékenységük jól körül kell határolni, hogy mit céloznak meg, mit akarnak elérni, miért járjanak ide a fiatalok, mit várhatnak tőlük pontosan, és mit biztosan nem.

